



ת"פ 19818/09/21 - מדינת ישראל נגד גיא דוד

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 19818-09-21 מדינת ישראל נ' דוד
תיק חיצוני: 483431/2021

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל אוסטפלד נאוי
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שני מלול
נגד
הנאשם גיא דוד ע"י ב"כ עוה"ד צפריר יגור

גזר דין

העובדות

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בביצוע עבירה של **מעביד המעסיק תושב זר שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12ב(2) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").
2. לפי כתב האישום, ביום 11.7.21 בשעה 14:34 העסיק הנאשם בעבודות בנייה במושב אחיטוב את מר מאגד הרשה, תושב "קפין" שבאזור אשר לא החזיק באישור עבודה או שהייה בישראל כדין.

רישום פלילי

3. הנאשם נעדר עבר פלילי.

הסכמת הצדדים

4. במסגרת ההבנות אליהן הגיעו הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר שיבחן, לבקשת ההגנה, אפשרות לביטול ההרשעה. התביעה ציינה כי עמדתה לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות. לא גובשו הסכמות עונשיות.

ראיות ההגנה לעונש

5. ההגנה הציגה אישור העסקתו של העובד מאגד הרשה לתקופה שבין 5.7.20-5.10.20 (נ/1); תעודת עובד ציבור מיום 26.7.21 לפיה אין למר מאגד אישור כניסה לישראל עד לתאריך 25.7.21 (נ/2); הודעת מר מאגד



הרשה במשטרה (נ/3); מסמך מטעם יו"ר הועד המוניציפאלי של מושב אחיטוב, ממנו עולה תרומתו של הנאשם למושב ובכלל זה התנדבותו בוועדת הביטחון, ריכוז נושא הגינון והמים ועוד(נ/4); שאלון למועמד לתפקיד חבר ועד מוניציפלי ממנו עולה כי הנאשם נשאל בדבר עברו הפלילי (נ/5);

תסקיר שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 44, נשוי ואב לשלושה ילדים, עוסק בניהול משק חקלאי מזה כ-20 שנה. הנאשם סיים לימודי תואר ראשון במנהל עסקים ושירת בשירות צבאי מלא כחובש קרבי בחיל השריון. במקביל לעבודתו בניהול המשק החקלאי, הנאשם מתנדב כאחראי בטחון במושב.

7. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מקבל אחריות מלאה לביצוע העבירה בה הורשע והוא מכיר בתוצאות מעשיו והשלכות התנהלותו בהיבט הביטחוני. הנאשם מבין כי היה עליו לנקוט במשנה זהירות ולוודא שהעובד מחזיק באישור שהייה ולא להסתפק בתשובתו של העובד, על אף ההיכרות המוקדמת עם העובד.

הנאשם הביע תחושות אשמה ובושה מעצם מעשיו וממערבותו בהליך הפלילי.

8. עוד התרשם שירות המבחן כי מדובר במי שהוא בעל יכולות וכישורים, המגלה תפקוד נורמטיבי בכל מישורי חייו והמבטא עמדות פרו חברתיות ומעורבות קהילתית. הנאשם ביטא חשש לפני שירות המבחן מהרשעתו בדין, הן בשל רצונו לשמש מודל חיקוי חיובי לילדיו והן בשל רצונו לממש שאיפתו להתקבל כחבר ועד מוניציפאלי במושב אחיטוב.

9. בשים לב לאמור המליץ שירות המבחן על סיום ההליכים ללא הרשעה בדין, לצד צו של"צ בהיקף 80 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

10. בראשית טיעוניה עמדה המאשימה על חומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים שנפגעו, כאשר בעניין זה מתעצמת מידת החומרה משהנאשם מתנדב ביישוב והוא מודע להשלכות ולסיכונים. עוד ציינה המאשימה כי בין הנאשם למר מאגד הרשה היכרות קודמת והנאשם ידע כי על העובד להיכנס לישראל באישור, כך שהיה עליו לבדוק אישורו.

11. לשיטת המאשימה, מכל אלה עולה כי לא מתקיים המבחן הראשון שנקבע ב"הלכת כתב" לפיו האינטרס הציבורי מאפשר ביטול ההרשעה.

באשר לפגיעה הקונקרטית ציינה המאשימה אין המדובר בפגיעה במטה לחמו של הנאשם, אין מדובר בפגיעה בתחום עיסוקו ובכל מקרה, אם כבר, בפגיעה עתידית ולא מתחייבת משחברי כנסת יכולים לכהן גם כאשר



לחובתם עבר בפלילים.

עוד ציינה המאשימה, כי המועמדות לתפקיד המוניציפלי הוגשה ביום 22.5.22, בעוד הנאשם הודה והורשע עוד ביום 7.3.22.

בנסיבות אלה ביקשה להותיר את ההרשעה על כנה.

12. באשר למתחם הענישה עמדה המאשימה על כך שהמתחם יתחיל בתקופת מאסר קצרה. בהתייחס לנסיבות הנאשם עצמו ציינה את נטילת האחריות, הבעת החרטה, את העדר עברו בפלילים וביקשה להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות.

טיעוני ההגנה

13. הסניגור ביקש לאמץ את המלצות התסקיר ולבטל את ההרשעה.

ציין כי מדובר במי שנטל אחריות, הביע צער ולא הקל ראש במעשים. הסניגור הדגיש כי הנאשם מבין את חומרת המעשים וציין כי לא מדובר במי שאסף את הנאשם מהצומת אלא מדובר במי שמכיר את מאגד הרשה כמי שעובד באופן קבוע ביישוב ואף עבד בביתו של הנאשם בעבר, כשהיה בידו אישור שהייה בארץ.

14. לטענת הסניגור הרשעתו של הנאשם תמנע ממנו את האפשרות להתנדב כאיש ביטחון ולפעול כאיש ציבור, ולצורך זה עליו להיות נטול עבר פלילי. עוד הדגיש הסניגור כי אין מדובר בנסיבות רגילות של ביצוע העבירה ולכן במקרה זה האינטרס הציבורי יפגע באופן מופחת היה ותבוטל ההרשעה.

15. לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו אשר הבהיר כי מעולם לא קרה לו מקרה כזה וכי הוא מבין את חומרת העבירה. הנאשם הדגיש כי מדובר בעבירה שנעברה בתום לב, הוא מצר על ביצועה. עוד הדגיש הנאשם כי הרשעה עשויה לפגוע בפעילותו ההתנדבותית וביישוב מגוריו.

דין והכרעה

16. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני ההגנה ועיינתי בשאלון למועמד שהוגש (נ/5), נחה דעתי כי אין עסקין במקרה המצדיק הימנעות מהרשעה, משאיננו ממלא אחר איזה מהתנאים. אנמק בקצרה.

17. המעשים המיוחסים לנאשם הינם מעשים חמורים הפוגעים בביטחון המדינה ובשלום הציבור.

כל המסייע לשוהים בלתי חוקיים בהסעה או העסקה עלול לתרום, גם אם בעקיפין, לטרור ול אלימות. עוד מגן



החוק על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות חברתית וכלכלית.

18. על חשיבות השמירה על הערכים המוגנים ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון 26), התשע"ו - 2016 מיום 15.2.16 (פורסם בס"ח התשע"ו, עמ' 630) (להלן - תיקון 26):

"כניסתם של שוהים בלתי חוקיים מיהודה ושומרון פוגעת בריבונות המדינה ויוצרת סכנה בטחונית... בתקופה האחרונה חלה החמרה במצב הבטחוני... כמו כן, יש מעורבות של שוהים בלתי חוקיים בפעילות טרור כנגד אזרחי ישראל...רשויות המדינה נדרשות לתת מענה אופרטיבי לתופעות אלה במטרה להביא למיגורן."

19. אחת הדרכים לתקיפת תופעת השוהים הבלתי חוקיים היא ביצוע פעולות אכיפה כנגד המסייעים להם. על חומרת העבירות ניתן אף ללמוד מהעונש הקבוע לצדן.

כך למשל, העונש הקבוע לצד עבירת העסקת שב"ח יחיד עומד על שנתיים מאסר. לשם השוואה, לצד עבירת כניסה לישראל בניגוד לחוק, קבוע עונש מאסר למשך שנה אחת בלבד. ענינו הרואות את החומרה היתירה אותה מייחס המחוקק לעבירות ההסעה וההעסקה.

20. אציין כי הנאשם הכיר את מר מאגד היכרות מוקדמת וידע כי החזיק בעבר ברישיון כניסה לישראל. מצאתי כי יש בעובדה זו כדי להקל בחומרת המעשים.

לצד זאת אציין את החומרה בהיות הנאשם מתנדב ביישוב בתפקידי ביטחון, אמון בעצמו על ביטחונם התושבים, ומודע להשלכות ולסיכונים שבכניסתם של תושבים זרים והעסקתם. היה מצופה דווקא מהנאשם לבדוק קיומו של אישור.

21. בנסיבות אלה, ומבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, בחינת נסיבות ביצוע העבירה מצביעה על פגיעה ברף הבינוני - נמוך של הערכים המוגנים.

ביטול ההרשעה

22. עוד אחזור בהמשך לדון בפסיקה הנוהגת אך בטרם אעשה כן אתייחס לעתירתה המרכזית של ההגנה לביטול הרשעתו של הנאשם בדין. כידוע לכל, כלל יסוד הוא כי מי שנקבע כי ביצע עבירה פלילית יורשע בדין, ורק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול שיביאו לתוצאה של סיום ההליכים ללא הרשעה. על עמדה זו חזר בית המשפט העליון פעמים רבות לאורך השנים, תוך שהוא מדגיש כי סיום ההליכים ללא הרשעה הנו בגדר חריג מצומצם בלבד. ראו למשל ע"פ 9150/08 מ"י נ' ביטון (23.7.09) שם נקבע כי:



"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית-המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפרה את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון בפני החוק"

23. הכללים המנחים לבחינת סוגיית אי ההרשעה נקבעו במסגרת "הלכת כתב" - ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מ"י**, פד"י נב (3) 337, ולפיהם:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

24. בטרם אדון בטענת ההגנה לפיה הרשעה תפגע פגיעה חמורה בנאשם, אבקש להבהיר כי אותה פגיעה פוטנציאלית בעתידו של הנאשם אינה חזות הכל. ההיפך הוא הנכון, נקודת המוצא חייבת להיות מעוגנת בטיב המעשים שביצע, בחומרה הכרוכה בהם, בערכים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובעצמתו של האינטרס הציבורי בדבר מיצוי הדין. רק אם בשים לב למכלול שיקולים אלה, ניתן להשלים בנסיבות העניין עם סיום ההליכים ללא הרשעה, יש מקום לבחון את מידת הפגיעה הצפויה בשיקומו של הנאשם ולאזן בינה לבין יתר שיקולי הענישה.

25. אדגיש כי בענייננו, מדובר באינטרס ציבורי הנוגע לביטחונה של המדינה וריבונותה ומשכך בוודאי לא ניתן להקל בכך ראש ולטעון כי הפגיעה באינטרס הציבורי פחותה. ניתן לשקול את סיום ההליך ללא הרשעה בעבירה מעין זו במקרה בו מתקיימות נסיבות חריגות. (ר' לעניין זה את רע"פ 1119/18 **מוחמד חסן נ' מ"י** (9.5.18) ואת רע"פ 5861/11 **יצחק דניאל נ' מ"י** (18.8.11)).

26. אחזור ואציין כי דווקא הנאשם בפעילויותיו הביטחוניות השונות ביישוב, מודע לסיכון הכרוך בכניסת ועבודת תושבים זרים ללא היתר וכן מודע לחשיבות העמידה על קבלת היתרי כניסה לישראל, לכל המבקש להיכנס בשערי המדינה.

27. שמעתי דברי ההגנה לפיהם האינטרס הציבורי דווקא מצדיק הימנעות מהרשעה בענייננו, משיהיה בכך כדי לאפשר לנאשם לשמש כנציג ציבור ביישוב בו הוא מתגורר ואין לי אלא לדחות טענה זו, וזאת משני טעמים עיקריים:

ראשית, למותר להזכיר כי האינטרס הציבורי אינו מתייחס לציבור מסוים מצומצם, דוגמת תושבי יישוב מסוים ותו לא. האינטרס הציבורי מתייחס לציבור תושבי מדינת ישראל בכללותם.



שנית, טענת הסניגור כי הרשעה תמנע מהנאשם להיבחר כחבר וועד, אין לה על מה להתבסס. אכן, בטופס השאלון על הנאשם למלא את פרטיו האישיים ולספק מידע בדבר עברו הפלילי, אך בהתאם להוראות סעיף 19 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח-1958, אין בהיות הנאשם בעל הרשעה בפלילים כדי למנוע את זכותו להגיש מועמדות ואף להיבחר כחבר בוועד המקומי.

28. יתירה מכך, בנסיבות שלפניי, לא מצאתי כי הונחה תשתית ראייתית של ממש, כזו המעידה על פגיעה מוחשית שעלולה להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו. אין במסמכים שהוצגו כדי להקים חשש ממשי מפני פגיעה ממשית בעיסוקו של הנאשם.

לטענת ההגנה צפוי הנאשם לפגיעה חמורה וקונקרטית ככל שתעמוד ההרשעה על כנה, שכן הוא מתעתד להיבחר לתפקיד הוועד ביישוב, ואילו אפשרות קבלתו לתפקיד זה, כמי שהורשע בדין, מוטלת בספק. אבהיר שתיים. ראשית, טענה זו כאמור לעיל, אין לה על מה להתבסס משלא די בהרשעתו של הנאשם כדי לשלול ממנו את הזכות להיבחר כחבר ועד מקומי בתחום מועצה אזורית. שנית, הבקשה לכהן כחבר וועד הוגשה לאחר הרשעתו בדין של הנאשם, ואינה נוגעת למשלח ידו של הנאשם, עוד קודם לכן.

29. עוד טוענת ההגנה כי הרשעתו לא תאפשר לו לשוב ולהתנדב בתפקיד בטחוני ביישוב וכן קיים חשש כי ייפגעו תחומי התנדבותו האחרים במסגרת המושב בו הוא מתגורר. עם זאת, בשים לב לכך שאין מדובר בתחום עסקו ומשלח ידו של הנאשם כי אם בגדר התנדבותו בלבד, ספק רב, אם נזקים מתוארים אלה, גם לו הוכחו בפניי ולא רק כאפשרות מסתברת, עונים להגדרת פגיעה "חמורה" כנדרש בהלכה.

30. לבסוף אציין כי כמפורט בתסקיר שירות המבחן, הנאשם בעל משק חקלאי ומתפרנס מניהולו. לא הוכח ואף לא נטען כי הרשעתו של הנאשם תסב לו פגיעה חמורה בתחום זה בפרנסתו ובפרנסת ביתו.

31. סיכומי של דבר - משלא הוכחו שני התנאים הדרושים כפי שנקבע ב"הלכת כתב", תיוותר הרשעת הנאשם על כנה.

באשר למתחם העונש ההולם בנסיבות העניין שלפניי:

32. ראשית אבהיר כי משמדובר בהעסקת עובד יחיד לא מדובר בהעסקה בנסיבות מחמירות. עם זאת, נוכח היות המסיעים, המלינים והמעסיקים "חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" (רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מ"י (5.5.09)), וכפי שצינתי בפתח הדברים, חומרה זו קיבלה ביטוי גם בענישה הקבועה לצד עבירות אלה.

33. כמו כן אבהיר כי הענישה הנוהגת אינה מכתיבה את מתחם העונש ההולם אשר מגלם הכרעה נורמטיבית, אלא מהווה אך שיקול נוסף בין יתר השיקולים ובכלל זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה.



34. ברע"פ 818/13 **מחמוד אבו חאמד נ' מ"י** (3.4.13) הורשע המבקש בהעסקת שוהה בלתי חוקי. בית משפט השלום גזר 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

35. ברע"פ 5861/11 **יצחק דניאל נ' מ"י** (18.8.11) הורשע המבקש בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי. בית משפט השלום ביטל הרשעתו של המבקש וגזר על הנאשם צו של"צ בהיקף של 150 שעות. בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש משמדובר בעבירות הדורשות התייחסות מחמירה. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור על הרשעתו של המבקש והותיר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי על כנו תוך שציין כי "**העבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי יש בה חומרה מניה וביה, בראש וראשונה בהקשר בטחוני, ואחריותם של המעסיקים אינה פחותה מזו של השוהים הבלתי חוקיים...ואף שכל מקרה צריך להידון לגופו, קשה ככלל להלום אי הרשעה בכגון דא אלא במקרים נדירים וחריגים.**"

36. ברע"פ 5862/11 **אדאם שוואהנה נ' מ"י** (11.8.11) הורשע המבקש בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר על תנאי אך בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

37. בע"פ (מחוזי חי') 2789-05-21 **באסל אבו טועמה נ' מ"י** (15.07.2021) הורשע המערער בעבירה אחת של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום סבר כי מדובר בעבירה ברף נמוך וגזר חודשיים מאסר על תנאי לצד צו של"צ בהיקף של 120 שעות. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי טען המערער שיש לבטל את הרשעתו כיוון שזו עלולה להסב לו נזק בלתי הפיך. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו והדגיש כי מדובר בעבירה של הסעת שב"ח אשר היא עבירה חמורה ולא ניתן בנסיבות שכאלו להתעלם מהרשעה.

38. בע"פ (י-ם) 12940-08-17 **גולד נ' מ"י** (5.3.18) מדובר במי שהורשע בהעסקת 2 תושבים זרים ונדון לצו של"צ בהיקף של 150 שעות, מאסר על תנאי והתחייבות עצמית בסך 3,000 ₪. מדובר במי שהעסיק 2 תושבים זרים שהחזיקו באשרת כניסה לישראל אך לא בהיתר עבודה בישראל. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

39. בעפ"ג (מרכז) 57350-01-15 **חרז נ' מ"י** (10.5.15) נדחה ערעורו של מי שהורשע בעבירת העסקת תושב זר ונגזרו עליו 31 ימי מאסר בפועל, בשים לב למצבו הרפואי המורכב שלא אפשר השמתו בעבודות שירות והעובדה כי המשיך לבצע עבירה נוספת דומה.

40. בת"פ (שלום נת') 62309-05-21 **נ' עמיד חאסקיה** (22.03.2022) הורשע הנאשם בכך שהסיע והעסיק תושב האזור ללא שהיה היתר בידו. בקשתו של הנאשם להפנותו לקבלת תסקיר מבחן נדחתה והוא נמצא כשיר לרצות עונשו בדרך של עבודות שירות. הנאשם אדם נורמטיבי נעדר עבר פלילי אשר הקים במו ידיו עסק ממנו הוא מתפרנס ומקיים לבדו את בני משפחתו ויש בהטלת מאסר בדרך של עבודות שירות כדי להעצים את הפגיעה הכלכלית בו, לאחר שהעסק נתון בהפסדים כבדים. בית המשפט גזר על הנאשם 45 ימים שירוצו בדרך של עבודות



שירות.

41. בת"פ (שלום -ת"א) 33249-12-20 **מדינת ישראל נ' טימור** (22.3.21) נגזרו על הנאשם 2 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת העסקת שוהה בלתי חוקי.
42. בת"פ (רמ') 41283-01-18 **מ"י נ' פאדי אלוהאב** (10.7.19) נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי לצד מרכיבי ענישה נלווים, בגין הרשעתו בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי, על אף המלצת שירות המבחן לביטול הרשעתו של הנאשם.
43. **בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.**
44. משנקבע מתחם הענישה ולא מצאתי טעם לסטייה ממנו, יש לאתר את העונש המתאים לנאשם בגדרו של המתחם, תוך מתן משקל למכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אלא אלה הנוגעות לנאשם עצמו.
45. לצד המסקנה הנחרצת בדבר ההכרח שבהרשעת הנאשם, ברי כי אין מקום למצות את הדין עמו, וככל שמדובר בשאלת העונש מתקיימים במקרה זה שיקולים כבדי המשקל המצדיקים הקלה משמעותית כלפיו. ראשית יש להזכיר את הודאתו במיוחס לו כבר בהזדמנות הראשונה ואת החיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של הצדדים. עוד ראוי להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהם עלו מטיעוני הסניגור ומראיות ההגנה. ניכר כי מדובר במי שמפנה את מרצו לתרומה לחברה, וברי כי יש בכך כדי ללמד על אופיו והתנהלותו החיובית והנורמטיבית. עוד אציין לקולה את היות הנאשם נעדר עבר פלילי ואת החרטה הכנה שהביע.
46. להערכת שירות המבחן ניכר כי המעשים חריגים בנוף חייו של הנאשם ואינם מאפיינים את התנהגותו. בשים לב לכך ולאמור לעיל, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו של"צ בהיקף 80 שעות.
47. עם זאת, גם אם ינתן מלוא כובד המשקל על כלל נתוני החיוביים של הנאשם, לטעמי, מתחייב לקבוע של"צ בהיקף ניכר יותר מהמבוקש לצד מאסר על תנאי מרתיע, קנס והתחייבות.

סוף דבר

48. אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 250 שעות.



שירות המבחן ידווח לבית המשפט בסיום ביצוע הצו.

מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את צו השל"צ יחזור עניינו מחדש לבית המשפט וייגזר עליו עונש אחר יכול וחמור יותר.

ב. מאסר לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים. והתנאי שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך של 3500 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישלם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.22 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועד- תעמוד היתרה לפירעון מיידי ותועבר לגבייה באמצעות במרכז לגביית קנסות.

ד. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, ישלם את הסך של 5,000 ₪. לא יצהיר, יאסר למשך 30 יום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשפ"ג, 24 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.